

de oplysninger, der faktisk er noteret, eventuelt på interne arbejdsdokumenter, der i påkommende tilfælde skal stilles til rådighed for den, som begærer aktindsigt, eventuelt i form af en ekstrakt.

3. Med hensyn til fortolkningen af udtrykket „faktiske oplysninger af væsentlig betydning for en sags afgørelse“ bemærkes:

Der er enighed i den juridiske litteratur om, at bestemmelsen i partsøffentlighedslovens § 5 kun omfatter oplysninger om sagens faktum, ikke argumenter eller tilkendegivelse af standpunkter, jfr. *Poul Andersen, Juristen* 1964 side 450, og *N. Eilschou Holm: Det kontradiktoriske Princip i Forvaltningsprocessen* (1968) side 420. Dette gælder også den tilsvarende bestemmelse i lovforslagets § 4. Der består således ingen pligt til at nedfælde argumenter, tilkendegivelse af standpunkter og lignende, der fremkommer mundtligt, i skriftlig form.

Det er ikke muligt i en generel udtalelse at præcisere betydningen af udtrykket „af væsentlig betydning for en sags afgørelse“, idet afgrænsningen af, hvilke mundtligt fremkomne oplysninger der bør nedfældes i et notat, må afhænge af en helt konkret vurdering af oplysningens forventede betydning for sagens udfald.

Ved afgørelsen af, hvilke af de oplysninger, hvorom der faktisk er gjort notat, eventuelt på interne arbejdsdokumenter, som efter begæring skal stilles til rådighed for den, der begærer aktindsigt, må udgangspunktet efter justitsministeriets opfattelse være, at de omhandlede faktiske oplysninger er undergivet aktindsigt. Det forhold, at visse mundtligt meddelte oplysninger faktisk er nedfældet i skriftlig form, kan hævdes at skabe en forhåndsformodning for, at de har været tillagt betydning for sagens afgørelse, idet de jo dog i hvert fald ikke har været anset som betydningsløse. I denne situation vil den kompetente myndighed derfor formentlig være noget mindre frit stillet end ved afgørelsen af, hvilke mundtligt meddelte oplysninger der skal nedfældes i et notat som følge af bestemmelsen i lovforslagets § 4.

Spørgsmål 5:

„Under henvisning til forslaget § 5, nr. 4, udbedes en redegørelse for, hvad der forstås

ved „samme myndighed“ (jfr. kommissionsbetænkningen side 65).“

Svar:

Bestemmelsen i det foreliggende lovforslags § 5, nr. 4, lyder således:

„§ 5. Adgangen til at få oplysninger omfatter ikke

1) ...

...

4) brevveksling inden for samme myndighed,

...“

Bestemmelsen er enslydende med § 6, nr. 2, i den gældende lov om partsøffentlighed i forvaltningen. En tilsvarende bestemmelse er også optaget i offentlighedskommissionens lovudkast som § 4, stk. 1, litra b, hvorefter der gøres undtagelse for „brevveksling mellem forskellige afdelinger eller kontorer m. v. inden for samme myndighed“.

Udtrykket „samme myndighed“ må forstås på samme måde som det tilsvarende udtryk i partsøffentlighedslovens § 6, nr. 2. I en artikel om de juridiske tvivlsspørgsmål, der er opstået i forbindelse med partsøffentlighedslovens anvendelse i praksis — *N. Eilschou Holm, Juristen* 1969 side 157 ff. — giver forfatteren bl. a. følgende redegørelse for fortolkningen af udtrykket „brevveksling inden for samme myndighed“ (a.st. side 168 f.):

„Undtagelsesbestemmelsen i partsøffentlighedslovens § 6, nr. 2, omfatter helt klart „brevveksling“ mellem forskellige afdelinger eller kontorer inden for samme forvaltningsmyndighed, jfr. herved bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i offentlighedskommissionens lovudkast i Offentlighedskommissionens Betænkning side 74, men undtagelsen rækker også videre. I praksis har det navnlig givet anledning til tvivl, i hvilket omfang brevveksling mellem direktorater og vedkommende ministerium (departementet) kan anses omfattet af undtagelsen. I justitsministeriets bemærkninger til lovforslaget udtales det herom blot, at „... direktorater og lignende institutioner må betragtes som afdelinger af vedkommende ministerium, for så vidt de træffer deres afgørelser på ministerens vegne“, se F.T. 1963/64 tillæg A sp. 1355. Bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i offentlig-